

РЕШЕНИЕ

№ 4526

гр. София, 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 13.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10338** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. /глава X/ от АПК, във вр. с чл. 405а, ал. 7 от Кодекса на труда /КТ/.
Образувано е по жалба на Н. Л. И., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място] [улица], срещу постановление от 10.09.2018 г. на инспектори в Дирекция “Инспекция по труда Софийска област”, [населено място] за обявяване съществуването на трудово правоотношение между същия и А. П. П. от [населено място], ЕГН: [ЕГН] за това, че последният е работил на 29.08.2018 г. на строеж на жилищна сграда с двоен гараж, магазин и изгребна яма, находящ се [населено място] [улица], УПИ V-458, кв. 18а.
В жалбата се развиват доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед, поради противоречие с материалния закон и при наличие на съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че трудово правоотношение не е съществувало към момента на проверката и респ. не би могло да бъде обявено за съществуващо. Твърди се, че актът е издаден при неизяснена фактическа обстановка и липса на доказателства като лицето работило като земеделски производител, а не при търговеца. По тези съображения се иска отмяна на адм. акт. В с.з. се представлява от адв. М., който поддържа жалбата, не претендира разности.
Ответната страна чрез проц. представител юриск. И., в с.з. изразява становище по основателността на жалбата като счита същата за неоснователна, а оспорваното постановление за правилно и законосъобразно. Претендира юриск. възн.
По делото са конституирани като заинтересувани страни А. М. П. и П. А. П., като наследници на А. П. П.. Същите не се явяват в с.з., последният се представлява от адв.

Г., който изразява становище по делото и счита жалбата за неоснователна.

СГП, редовно призована, не се представлява.

След цялостна преценка в тяхната съвкупност и поотделно на събраните по делото писмени доказателства и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Фактическа обстановка:

При извършена проверка на 29.08.2018г. и 10.09.2018г. от А. П. Г. и Ц. И. К. главни инспектори в Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, със седалище [населено място], [улица], ет. 2, на Н. Л. И., ЕГН: [ЕГН], с адрес: Област С. (столица), общ. Столична, [населено място], в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от Кодекса на труда и § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на Закон за здравословни и безопасни условия на труд /обн. ДВ, бр. 124 от 23.12.1997г./ от адм. орган е установено следното:

При извършена проверка на 29.08.2018г. по повод настъпил инцидент на обект: "Строеж на жилищна сграда с двоен гараж, магазин и изгребна яма", находящ се [населено място], [улица], УПИ V-458, кв. 18а и на 10.09.2018 г. в Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, за приключване на проверката по документи се установява, че: Н. Л. И., ЕГН: [ЕГН], в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от Кодекса на труда и § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на Закон за здравословни и безопасни условия на труд /обн. ДВ, бр. 124 от 23.12.1997г./ не е уредил отношенията при предоставяне на работна сила като трудови правоотношения с лицето А. П. П., ЕГН: [ЕГН]. По писмено сведение, дадено на 29.08.2018 г. от Н. Л. И., ЕГН: [ЕГН], на същата дата лицето А. П. П., ЕГН: [ЕГН], на длъжност „общ работник“ почиства отводнителна канавка с къртач, при което машината аварира и електрически ток преминава през тялото на пострадалия, което довежда до неговата смърт. В акта се твърди, че А. П. П. е бил на обекта по повод почистване на отводнителна канавка, която работа му била наредена и възложена от Н. Л. И.. Сочи се, че строителната площадка е собственост на Н. Л. И. и работата е извършвана в интерес на същия. В хода на инспектирането контролните органи са заварили безжизнено тялото на А. П. П. на 29.08.2018 г. в обекта на контрол след получен сигнал от органите на МВР. Сочи се, че според събраните декларации от лица, работили заедно с А. П. П. в същия ден, са направени заявления, че са работили с определено работно време от 07:00 часа до 15:00 часа и са получавали трудово възнаграждение.

В настоящото съдебно производство е разпитан св. П. Н. И., който е син на жалбоподателя Н. И.. Съдът кредитира напълно гласните доказателства, събрани чрез разпит на свидетеля като непротиворечиви и кореспондиращи с писмените доказателства, съдържащи се в адм. преписка и представените от жалбоподателя, като отчита родствената му връзка, но не намира причина да не ги цени, с оглед липса на доказателства в обратната посока. От същите се установява, че А. П. е работил в имота, собственост на семейството на жалбоподателя, като е бил нает на работа от лице – инж. С. С., за извършване на строителство, като е работил в градината, извършвал е бояджийски и други дейности. Сочи, че договорът е бил за строителство с фирмата на С., за което е имало сключен договор. Твърди, че никога не са имали

никакви отношения с А. П., вкл. и трудово-правни.

По делото са налице писмени обяснения от жалбоподателя Н. И., според които 29.08.18 г. е бил уведомен от техн. ръководител на обекта – инж. С. С. за възникнала злополука, довела до смърт на А. П.. Сочи също, че целият процес по изграждане на СМР е организиран и ръководен от техн. ръководител по стопански начин и самонаети лица като не му е известно да са водени инструктажи по безопасност и здраве. И. И. – градинар и инж. С. определяли лицата, които работят на обекта.

По делото е прието и разрешение за строеж от 20.03.2018 г. за обекта.

От всички тези доказателства по безспорен и категоричен начин се установява, че А. П. е работил на обекта, собственост на жалбоподателя, но не е имал никакви договорни отношения с него, а с други лица – инж. С., който го е наемал. Същият не е получавал възнаграждение за целта от Н. И., не е имал определено работно време и не е извършвал дейността ежедневно.

От правна страна:

Законосъобразността на административния акт се преценява към момента на издаването му.

Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК същият следва да съдържа фактическите и правните основания за издаването му. Първите са необходим реквизит на акта и липсата им го опорочава съществено. Липсата на фактически основания представлява винаги съществено административнопроизводствено нарушение, водещо до отмяна на административния акт. Обратно, макар и да е административнопроизводствено нарушение, непосочването или погрешното посочване в акта на правното основание за издаването му не е съществено такова при условие, че актът съдържа фактическите основания за издаването си. В случая волята на органа относно упражненото от него право е ясна, а последващият контрол по приложението на закона спрямо посочените факти е изцяло допустим и възможен.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган, но при нарушение на материалния закон и по-специално на разпоредбата на чл. 405а, ал. 1 от КТ. Съгласно тази разпоредба, инспекцията по труда има право да обяви съществуване на трудово правоотношение, когато установи, че работната сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2 от същия кодекс. При тълкуването на нормата се налага правния извод, че за бъде установено съществуването на трудово правоотношение, към момента на установяването то трябва да съществува, т. е. към този момент следва да е налице изпълнение на трудови задължения от страна на работника на определено работно място и с определено работно време. В противен случай не може да бъде обявено съществуването на трудово правоотношение, което реално не съществува към момента.

В конкретния случай елементите на трудовото правоотношение не се установяват по делото. Това са на първо място – определено по часове работно време, на следващо място – задължение за изплащане на трудово възнаграждение, регулярно изпълнение на задълженията, отношения по субординация между работодател и работник. Всички тези елементи не са налице в процесния случай. От доказателствата по делото се установи, че А. П. е работил на обекта, собственост на жалбоподателя, но не е имал никакви договорни отношения с него, а с други лица – инж. С., който го е наемал. Същият не е получавал възнаграждение за целта от Н. И., не е имал определено работно време и не е извършвал дейността ежедневно.

Тези обстоятелства препятстват по категоричен начин извеждането на правен извод за

квалифициране на извършваната дейност като трудово правоотношение с жалбоподателя Н. И., при гореизброените задължителни елементи.

Процесното постановление като незаконосъобразно, издадено в противоречие с материалния закон – чл. 405а, ал. от КТ, следва да бъде отменено.

На жалбоподателя, въпреки изхода на спора, предвид липсата на изявление от проц. представител, не следва да се присъждат разноски.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Н. Л. И., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място] [улица], ПОСТАНОВЛЕНИЕ от 10.09.2018 г. на инспектори при Дирекция “Инспекция по труда Софийска област”, [населено място] за обявяване съществуването на трудово правоотношение между същия и А. П. П. от [населено място], ЕГН: [ЕГН] за това, че последният е работил на 29.08.2018 г. на строеж на жилищна сграда с двоен гараж, магазин и изгребна яма, находящ се [населено място] [улица], УПИ V-458, кв. 18а.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от уведомяване на страните.

СЪДИЯ: